

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויצא תשע"ו תהא שנת עתה ואחישנה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור גלגלים בתורה מופיע בעמוד י"ח.

קישור להורדת שיעור ראש חודש כסליו בקבר דוד המלך

https://drive.google.com/file/d/0B_XwtW-OvSn4MEF3dkI5ZXJGZms/view?usp=sharing

הוספות למאמר קץ הגאולה

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

פגוע גדול בצרפת בסמיכות לפרשת ויצא תשע"ו בה מופיע הפסוק של "ופרצת".

מוֹבָא בַּמִּלְבִּי"ם (יחזקאל לב, יז) שֶׁהַמִּלְחָמָה בֵּין אָדָם וְיִשְׁמַעְאֵל תִּהְיֶה מִלְחַמַת דָּתוֹת. וְכֵן מוֹבָא בְּאַבְרָהָא' (עובדיה ובכ"מ) שֶׁכָּל הַמְאֲמִינִים בְּדַת הַנוֹצְרִים נִקְרָאִים אָדָם, וְכָל הַמְאֲמִינִים בְּדַת יִשְׁמַעְאֵל נִקְרָאִים יִשְׁמַעְאֵל. וּמִלְחַמַת אָדָם וְיִשְׁמַעְאֵל תִּהְיֶה מִלְחַמַת הַדָּתוֹת, שֶׁהַנוֹצְרִים יִרְצוּ לַעֲלוֹת לִירוּשָׁלַיִם בְּגִלְלֵי אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְהַיִּשְׁמַעְאֵלִים יִלְחֲמוּ בָּם. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרֵי הַמִּלְבִּי"ם: הִנֵּה בָּעֵת קֵץ, אַחַר שֶׁכָּבַר יֵשׁוּבּוּ יִשְׂרָאֵל עַל אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל, עֲתִידִים הָאֲמוֹת לְהִתְאַסֵּף וּלְכַבֵּשׁ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, וְיָבֵא גוֹג נְשִׂיא מִשָּׁד וְתוֹבֵל מֵאַרְצוֹת הַצָּפוֹן וְהַמְעֵרָב, שֶׁהֵם הָעֲרָלִים הַנִּקְרָאִים אָדָם, וּמִשָּׁד וְתוֹבֵל הֵם מִבְּנֵי יַפֶּת הַגֵּרִים בְּאִירוֹפָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַיּוֹסֵיפּוֹן. וְשֵׁם אֲמֵר כִּי פָרַס כּוֹשׁ וּפּוֹט אֲתֵם, וְכֵן בֵּית תּוֹגְרֵמָה, שֶׁהֵם כָּלֵם נְמוּלִים מִחֲזִיקִים בְּדַת יִשְׁמַעְאֵלִים, וְהֵם יִתְאַסְּפוּ עִם בְּנֵי אָדָם לְכַבֵּשׁ הָאָרֶץ מִיַּד יִשְׂרָאֵל, אָבֵל בְּבוֹאֵם יַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם מְהוּמָה וְיִלְחֲמוּ אִישׁ בְּאָחִיו הַיְינוּ אָדָם וְיִשְׁמַעְאֵל יִלְחֲמוּ זֶה בְּזֶה, מִפְּנֵי שֶׁאֲמוּנָתָם מִפְּרֻדָּת, וְשֵׁם יִשְׁפֹט ה' אֶתְּם בְּחֶרֶב וּבָדָם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר שֵׁם וּבִזְכָּרְיָה י"ד, עַל זֶה סִפֵּר כָּאֵן אִיךָ כָּלֵם יִלְכוּ לְאַבְדוֹן, וְחָשַׁב תַּחֲלָה מִצְרַיִם וְאֲשׁוּר וְעִלָּם שֶׁהֵם מִחֲזִיקֵי דַת יִשְׁמַעְאֵל, וְהֵם נְמוּלִים הַיּוֹם, וְאַחַר כֵּן חָשַׁב מִשָּׁד וְתוֹבֵל וְאָדָם וּמִלְכִיָּה וְנִסְיָכִי צָפוֹן שֶׁכָּלֵם הֵם עֲרָלִים, וּבִינֵיהֶם תִּהְיֶה הַמִּלְחָמָה, וְתַחֲלָה תִּהְיֶה עֵקֶר הַמִּפְּלָה בְּמִצְרַיִם שֶׁהֵם קְרוּבִים לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהֵם יָבֵאוּ בְּרֹאשׁ וְיִפְּלוּ, וְיָבֵאוּ הָאֲשׁוּרִים וְהַפְּרָסִיִּים לְנַקֵּם נַקְמָתָם וְיִפְּלוּ כָּלֵם שְׁנֵי הַצְּדָדִים. וְרוּאִים שֶׁהַמִּלְחָמָה בֵּין אָדָם וְיִשְׁמַעְאֵל הִיא מִפְּנֵי שֶׁאֲמוּנָתָם מִפְּרֻדָּת. וְעוֹד רוּאִים מִהַמִּלְבִּי"ם שֶׁהַמִּלְחָמָה תִּתְחַל בְּמִצְרַיִם, וְאַחַר כֵּן יָבֵאוּ הַפְּרָסִיִּים לְנַקֵּם אֶת נַקְמַת הַמִּצְרַיִם.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ראובן פֶּרְנֶקֶל שְׁלִיט"א שֶׁצָּרְפַת נִרְמְזַת בְּוִפְרָצַת, לְכֵן הִיא פְּגוּעַ גְּדוֹל בְּצָרְפַת בְּסַמִּיכוּת לְפָרְשַׁת וְיִצְא תִשְׁע"ו בַּה מוֹפִיעַ הַפְּסוּק שֶׁל "וּפְרָצַת". וְכֵן מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (שְׁמוֹרָה כה, ח) "וְהִיא זֹרַעַךְ כַּעֲפַר הָאָרֶץ" כְּשִׁיגִיעוּ בְּנִיךְ עַד עֵפֶר הָאָרֶץ אוֹתָהּ שַׁעַת "וּפְרָצַת יִמָּה וְקַדְמָה" הוּי "מְקִימִים מַעֲפַר דָּל". וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵי נִיצוּצֵי שְׁמִשׁוֹן מִהַגְר"ש מְאוּסְטְרוֹפּוֹלִי זצ"ל, עַל אַחֲרִית הַיָּמִים. שְׁר"ת הַפְּסוּקִים "אוֹי מִי יִחְיֶה מִשְׁמוֹ אֵל: וְצִיִּים מִיַּד פְּתִיִּים וְעֵנּוּ אֲשׁוּר וְעֵנּוּ עֵבֶר וְגַם הוּא עַדִּי אֲבַד" הֵם נוֹטְרִיקוֹן הַמְּלִים: אָדָם

בארנו שהטעות של דוד בכבוש סוריא היתה שהוא אמנם רצה את בית המקדש, אבל עדין לא הגיע הזמן כי קודם צריך להשלים את כבוש הארץ, אבל כיון שהוא כבש בפעל את סוריא, התגלה אליו האור של בית המקדש לפני הזמן, לכן הוא ראה את בית שבע על הגג לפני הזמן ונגרם החטא. שהרי מובא בספרים שדוד ראה בבית שבע את האור של שלמה שהוא האור של בית המקדש. שהרי כבר נבא לו נתן הנביא לפני זה שיולד לו בן והוא יבנה את בית המקדש, כמובא שם בפרק ז' "והקימתי את זרעך אחריו אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי", וכשהוא ראה את בית שבע הוא הרגיש את האור הגדול של בית המקדש, ונכשל בה לפני הזמן. כמובא בגמרא (סנהדרין קז.) תנא דבי רבי ישמעאל, ראוי היתה לדוד בית שבע בת אליעם אלא שאכלה פגה. וכן מצינו ברש"י (פסחים סג.) בית פאגי היינו מקום חיצון שבירושלים, הן הוא דחוי לחומת בית פאגי חוץ לירושלים הוא, ואינו מקום אכילת קדשים קלים, ואם יצאו שם נפסליו. ויש כאן רמז על יניקת החיצונים של דמשק שיונקים מירושלים דרך בחינת פגה, כיון שדוד כבש אותם לפני הזמן, דרך בית פאגי שהוא מקום חיצון. וכן חרב נקראת פגיון מלשון פגה, שהיא מקצרת את חיי האדם להמיתו לפני זמנו.

מצינו בגמרא (פסחים קיט:) עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים, לאחר שאוכלים ושותין נותנין לו כוס של ברכה לאברהם, אומר להם אני לא אברך, לפי שיצא ממני ישמעאל, נותנין ליצחק, אומר אני ראוי לברך, לפי שיצא ממני עשו, נותנין ליעקב, אומר להם אני לא אברך, לפי שכבר נשאתי שתי אחיות, אומרין לו למשה, אומר אני לא אברך, לפי שלא זכיתי לכנס לארץ ישראל, אומרין לו ליהושע, אומר להן אני מברך, שלא זכיתי לבן, אומרין לו לדוד, טל אתה וברך, אומר להם, אני אברך, לי נאה לברך, שנאמר "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". ומצינו בגמרא (יומא עו.) אמר אביי שמע מינה כסא דדוד לעלמא דאתי מאתו ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר "כוסי רונה", "רונה" בגימטריא הכי הוי. רואים שהכוס של דוד לעתיד לבא תהיה במנין רונה בסוד "כוסי רונה", ובאר הרה"ג ר' ראובן פרנקל שליט"א שסורג"ה נרמזת ב"כוסי רונה", וכן שנת תשע"ו מרמזת ב"כוס ישועות". וכן "כוס ישועות" בגימטריא משי"ח במלוי האותיות מ"ם ש"ן יו"ד ח"ת. וכן נקודת ציון בגימטריא שתיה. דמקום זה הוא בחינת כוס ששונה הנסכים. וכן מקדש בגימטריא משקה, דמקום זה משקה את כל העולם מהשפע שהוא מקבל. וכן מצינו במדרש (אותיות דר"ע' אות כ') שכו"ס היא בבחינת כסא המסמל את המלכות.

וכן מובאים בספר 'דרך צדיקים' (תולדותיהם של הגר"מ שרעבי זצ"ל והגר"ח סנואני זצ"ל עמוד 360) דבריו של המקביל ר' חיים סינאוני זצ"ל "כשתהיה התגרות למלחמה בין סוריה לבין רוסיה, דעו לכם שזו אתחלתא דגאולה". וכן השתלשל בגשמיות שמתפרשים באזור קבר רבי יוסי הגלילי הרבה כחות צבא כהערכות למלחמה נגד סוריה, ומובא באגרת מרבי שמשון אוסטרופלי שאומרים בערב פסח רב"י יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפ"ו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורואים שרבי יוסי הגלילי בגימטריא שם שפ"ו בו תלויה הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם ויספיש שליט"א שרבי יוסי הגלילי נוסריקון סורג"ה או רוסג"ה, לרמז שהוא מכניעם בכח השם שפ"ו שממנו באה הגאולה.

מוֹבָא ב'תפארת שלמה' (לד לד) **"וְאַבְרָם בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בָּצֵאתוֹ מִחֶרֶן"**. לְכַאוֹרָה לְמָה נִכְתְּבָה בְּהַתּוֹרָה כִּמְהַר הָיוּ שְׁנוּתָיו בָּצֵאתוֹ מִחֶרֶן. הֶרְמָזוּ הוּא שְׁשָׁרֵשׁ הַחֶסֶד הוּא שֵׁם ע"ב. וְעוֹד הַשֵּׁלֶשׁ רֵאשׁוֹנוֹת, **"אֵיִה חֶסֶדִּיךָ הָרֵאשׁוֹנִים"** הֵיִינוּ סִפִּירַת כֶּתֶ"ר וְחֻכְמָ"ה וּבִינָ"ה. הָרִי עוֹלָה בְּמִסְפָּר חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים. וְלָזֶה אָמַר בְּ"ן חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים. דְּהֵיִינוּ שֶׁהַמְּשִׁיךְ לְעוֹלָם הַזֶּה חֶסֶדִּים. וְעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הוּא כְּנֶגֶד שֵׁם בְּ"ן. וְהוֹסִיף אֲמַר"ר שְׁלִיט"א שֶׁהִצִּיאָה מִחֶרֶן שְׁבִסוּרִיהָ מְרַמְזֵת עַל הַיְצִיאָה מֵהַגְּלוּת שֶׁהִיא חֲרוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אֱלִיָּהוּ נַחֲמָנִי שְׁלִיט"א שֶׁ"חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים" בְּגִימְטְרִיא תִשְׁע"ו.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (בְּכוּרוֹת טו). מִחֻלְקֵת רַב וְשִׁמוּאֵל אִם אֶחָד פָּדָה אֶת בְּנוֹ לִפְנֵי הַזְּמַן, כְּשֶׁעֲדִין לִפְנֵי שְׁלֹשִׁים יוֹם, אִם פְּדוּי אוֹ לֹא. וְהַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁתְּמִיד הַלְּכָתָא כָּרַב בְּאַסוּרִי, וְכִשְׁמוּאֵל בְּדִינִי, כָּאֵן הַלְּכָה כְּשִׁמוּאֵל שְׂאִינוּ פְּדוּי. נִרְאָה שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן רְמָזוֹ עַל פְּדִיּוֹן הַבֶּן שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם הַבֶּן שֶׁל הַקַּב"ה **"בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל"**, אִם אֶפְשָׁר לִפְדוֹת לִפְנֵי הַזְּמַן אוֹ לֹא, הֵיִינוּ אִם עִם יִשְׂרָאֵל רְאוּי וְיֵשׁ לָהֶם זְכוּת, הַזְּמַן מֵצַד עֲצָמוֹ מְקַדִּים אֶת עֲצָמוֹ, וְאִין צְרִיךְ לְהַקְדִּימוֹ, וְכָאֵן מְרַמָּז מֵצַב שְׁעַם יִשְׂרָאֵל אֵינָם רְאוּיִים לְגַאֲלָה, הָאִם אֶפְשָׁר לְהַקְדִּים אֶת הַגְּאֻלָּה כְּשֶׁעֲדִין לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן הָאֲחֵרוֹן שֶׁחַיִּבִים לְהַגְּאֵל אוֹ לֹא. רַב שֶׁהִיָּה מִסוּרָא וְהַלְּכָה כְּמוֹהוּ בְּאַסוּרִי, סוּבֵר שְׂאֶפְשָׁר לְהַקְדִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְכִפִּי שְׂרוּאִים בְּיַמֵּינוּ שֶׁהִזְעִזוּעִים בְּסוּרִיא וּבְרוּסִיא הַתְּחִילוּ עוֹד קוֹדֵם הַגְּאֻלָּה, רוּסִיָּה נִפְלָה בְּתִשְׁנ"א, וְסוּרִיא כְּבָר כְּמָה שָׁנִים בְּמַלְחַמַת אֲזַרְחִים, כִּי בְּמִקוֹם זֶה תְּלוּיָה הַגְּאֻלָּה, אֶפְשָׁר לְהַחְרִיב אֶת תְּדִמּוֹר וְכו' וְלִהְבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה. וְכִפִּי שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ פִּעַל בְּסוּרִיא לִפְנֵי הַזְּמַן בְּבַחֲיַנַת פְּגַה כְּדַלְעִיל. מֵאִידֶךָ שְׁמוּאֵל שֶׁהַלְּכָה כְּמוֹתוֹ בְּדִינִי, סוּבֵר שֶׁאִם אֵינָם רְאוּיִים אִי אֶפְשָׁר לְהַקְדִּים לִפְנֵי הַזְּמַן הָאֲחֵרוֹן שֶׁהוּא מֵצַד הַדִּין – דִּינִי, כִּיִּן שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן. וְכִיִּן שֶׁשְׁמוּאֵל הִיָּה מְקַרְבֵּן לְשִׁבּוֹר מְלָכָא שֶׁהִיָּה מְלֶךְ פְּרַס, אֲנִי רוּאִים בְּיַמֵּינוּ שֶׁבְּפִרְס עוֹד לֹא הַתְּחִילוּ הָעַנְיָנִים שֶׁשִּׁיכִים אֲלֵיהֶם בְּעַנְיֵן הַגְּאֻלָּה, שְׁמֶלֶךְ פְּרַס מְחַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם וְכו'. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אֲבָרְהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט"א שֶׁפְּדִיּוֹן הַבֶּן פּוֹדִים בְּה' סְלָעִים בְּגִימְטְרִיא תִשְׁע"ו.

וְכִן יֵשׁ רְמָזוֹ בְּפִסְוִקִים (יִרְמִי' א, יא) **"מָה אֶתָּה רֹאֶה יְרַמְיָהוּ וְאָמַר מִקֵּל שְׂקָד אָנִי רֹאֶה: וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי הִיטְבַת לְרֵאוֹת כִּי שְׂקָד אָנִי עַל דְּבָרֵי לְעִשְׂתּוֹ: וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי שְׁנִית לְאֹמַר מָה אֶתָּה רֹאֶה וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אָנִי רֹאֶה וּפְנִיּוֹ מִפְּנֵי צְפוּנָה: וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי מֵצָפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ"**. מִרוּסִיָּה שֶׁנִּמְצְאוּ בְּצָפוֹן הָעוֹלָם תִּפְתַּח הָרְעָה שֶׁל מַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוּג. וְכִן **"הָרְעָה"** מְרַמָּז עַל רַע"ה שָׁנִים מִהַבְּקָר שֶׁל הָאֱלֹף הַה', שֶׁהִיא שְׁנַת תִּשְׁע"ה. וְכִן **"שְׂקָד אָנִי עַל דְּבָרֵי"** בְּגִימְטְרִיא ה'תִּשְׁע"ו, וְכִפִּי שֶׁמְמַשִּׁיךְ הַכְּתוּב **"לְעִשְׂתּוֹ"** אוֹתִיוֹת לְתִשְׁע"ו. וְכִן **"שְׂקָד אָנִי עַל דְּבָרֵי"** ר"ת דְּעֵא"ש שֶׁמְעוֹרְרִים אֶת מַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוּג. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' דְּוִיד הֵנָּה שְׁלִיט"א שֶׁ"עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ" בְּגִימְטְרִיא תִשְׁע"ה. וְכִן **"מֵצָפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ"** ר"ת וְס"ת עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא תִשְׁע"ו. וְכִן מְשִׁיחַ בְּגִימְטְרִיא הַנְּקוּד שֶׁל הַמְּלִים **"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מֵצָפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ"**. וְכִן תִּשְׁע"ו בְּגִימְטְרִיא הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה בְּכְתוּב **"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מֵצָפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ"**. וְכִן יֵשׁ רְמָזוֹ עַל גּוֹג בְּשְׁנַת רַע"ה בְּכְתוּב (תְּהִלִּים קז, כו) **"נִפְשָׁם בְּרַעְיָה תִתְמוּנָג"**. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' יוֹסֵף רוֹזִין שְׁלִיט"א שֶׁשְׂקָד בְּאִיִּדֵּשׁ נִיס אוֹתִיוֹת סִין שֶׁהִיא בֵּת בְּרִיתָה שֶׁל רוּסִיָּה. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' מְנַחֵם בְּרַהוּם שְׁלִיט"א שֶׁמַּלְחַמָּה אֲמֵרִיקָה רוּסִיָּה בְּגִימְטְרִיא תִשְׁע"ו. וְכִן הַכְּתוּב (בְּרַאשִׁית טז), **"וְהוּא יְהִיָּה פְּרָא אָדָם"** בְּגִימְטְרִיא דְּעֵא"ש.

"קום לך פדנה ארם" להוליד את עם ישראל בארם שבסוריא הוא הפסוק ה776 מתחילת התורה.

מצינו בזהר (משפטים כב.) "ואתם צאני צאן מרעיתי אדם אתם", דהו נרדפים קדם ערב רב זאבים בישינו, הא "בנימין זאב יטרף" לגבייהו, דטרף לון, ויתקיים בההוא זמנא "בפקר יאכל עד", דהיינו "עד כי יבא שילה", ודא בקר דאברהם, "ולערב יחלק שלל", דא ערב דיצחק, דתמן תרין משיחין. רואים שהזהר מבאר את הפסוק "בנימין זאב יטרף" על הערב רב, שהם הלעמת זה של "בנימין זאב יטרף", והם זאבים רעים שאוכלים את השפע של לומדי התורה שנמשלים לצאן. וכל זה יהיה עד זמן הגאולה, "יאכל עד", דהיינו "עד כי יבא שילה", ומתי תהיה הגאולה ממשיך הפסוק "ולערב יחלק שלל", שבזמן הערב של תפלת מנחה שתקו יצחק, ה' יחלק את שלל הערב רב לשני המשיחין. נראה שהזהר מדגיש את הקשר של הערב ליצחק, לרמז על מה שמצינו בגמרא (שבת פט:), שלעתיד לבוא בזמן הגאולה יאמרו ליצחק כי אתה אבינו, כי הוא ימליץ טוב על בני ישראל, שיזכו לכפרה ולגאולה. וכן מצינו בזהר (שמיני לח:) שהגאולה תהיה בסוד יצחק. וכן מצינו בזהר (תולדות קלה.) באותו זמן ישיגו הצדיקים דעת שלמה וכו', הדא הוא דכתיב "ואלה תולדות יצחק בן אברהם", אלו הם תולדות השמחה והשחוק שיהא בעולם באותו זמן. וכן מובא ב'בעל הטורים' (בראשית כה, יח) "על פני כל אחיו נפל" וסמיה ליה ואלה תולדות יצחק. לומר כשיפל ישמעאל באחרית הימים אז יצמח בן דוד שהוא מתולדות יצחק. וכן מובא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (פ' וירא ע' נח) כמו שמאברהם יצא יצחק, בן יצא מלוט יצחק, ק"ץ ח"י, דהיינו המשיח בסוד "דוד מלך ישראל חי וקיים". והוסיף הרמ"ז שליט"א שרביקה אשת יצחק אותיות הפקר שמרמז על הגאולה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א על הכתוב שרביקה הסכימה להנשא ליצחק, (בראשית כד, נח) "ויקראו לרביקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלד". ש"רביקה" יחד עם "אלד" בגימטריא משיח. וכן מצינו במדרש שמקשר בין התאומים שהולידה תמר שמשם יצא משיח, לתאומים שהולידה רביקה. (ב"ר ס, טו) שתיים הם שנתפסו בצעירי וילדו תאומים רביקה ותמר. ובארנו במאמר 'ציון וירושלים' שתאומים בגימטריא מלכות. וכן הפסוק (בראשית כח, ב) "קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמו וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמו". הוא הפסוק ה776 מתחילת התורה, וכמו שכאן יצחק שלח את יעקב להוליד את עם ישראל בארם שבסוריא, כך נזכה בשנת תשע"ו לאתחלתא דגאולה שתבא מסוריא, וכן "קום לך פדנה ארם" עם האותיות בגימטריא מלחמת גוג ומגוג. ושם נולדו ליעקב "א מתוך" ב השבטים. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שרביקה היא אותיות קרב ה', רמז למלחמת גוג ומגוג שה' ילחם בגוים. כותב (בראשית כה, כ) "ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רביקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה". ומבאר רש"י "בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן", וכי עדין לא נכתב שהיא בת בתואל ואחות לבן ומפדן ארם, אלא להגיד שבחה שהיתה בת רשע ואחות רשע ומקומה אנשי רשע ולא למדה ממעשיהם: "מפדן ארם" על שם ששני ארם היו, ארם נהרים וארם צובה, קורא אותו פדן לשון צמד בקר, תרגום פדן תורין. רואים שהתורה מציינת את שרש רביקה שנולדה במקום של רשעים בפדן ארם המרמז על צמד בקר, ובקר הוא מלשון בקר המסמל את הימין, כמובא בזהר (וילך רפד.). וכן נראה דיש רמז בכתוב (במדבר לא, לג) "ובקר שנים ושבעים אלף וגו' ומכסם לה' שנים ושבעים" דהבקר מתקשר עם מספר שנים ושבעים כמנין המלה חסד. יוצא לדברינו שיצחק הוא

בבחינת **ערב**, שהרי יצחק תקן תפלת מנחה לזמן הערב שהוא דין, ורבקה היא בחינת חסד של הבקר, ונשואי רבקה ליצחק מרמזים על האור של הגאלה שיבא בזמן הערב כמו שכתוב **"והיה לעת ערב יהיה אור"**. וכן מצינו בזהר על רבקה שיצאה בזמן הערב לשאב מים, ושם התרקם השדוד שלה עם יצחק: (וישב קפב). **"לעת ערב"**, זה ערב שבת שהוא הזמן של האלף הששי. **"לעת ערב"**, כמו שנאמר **"ולעבודתו עדי ערב"**. [שאז תגמר עבודת הגלות] וכתוב **"כי ינטו צללי ערב"**. **"לעת צאת השאבת שבאותו זמן עתידים לקום ולהחיות מכל שאר בני העולם אותם ששואבים מימי התורה"**. וכן מובא בכתבי הרה"ג ר' יעקב אבוחצירא זצ"ל **"לעת ערב לעת צאת השאבת אותיות ה"א שבת, והכונה לעת צאת שבת, דהיינו תחלת ביאתו שהוא זמן תפלת מנחה של ערב שבת"**.

וכן כשנפטרה רבקה, מצינת התורה את פדן ארם, ככתוב (בראשית לה, ט) "וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אתו". ומובא שם ברש"י שהקב"ה בא לנחמו תנחומי אבלים על מות אמו. וכן פד"ן מרמז בתבת פקדון בדלוג שתי אותיות, וזה הסוד של הגאלה כמו שכתוב **"פקד יפקד"**. וכן כתוב (בראשית כה, כח) **"ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב"** ורואים שהאהבה הטבעית של יצחק היא לעשו, כי שניהם משרש הגבורה, והאהבה הטבעית של רבקה היא ליעקב שהוא תפארת, כפי שבארנו שיש לה גם את שרש החסד של הבקר. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שאברהם התבשר על לדת יצחק בגיל 99, ואם נחשב 99 יחד עם הגימטריא של יצחק, נקבל מספר רבקה. ומזה רואים שלרבקה היה גם חלק מהחסד של אברהם בשרש נשמתה. וכן מצינו בזהר (תולדות קלז) **"בת בתואל"**, בת בתו של אל. ורואים ששרש רבקה משם אל המסמל את מדת החסד. וכן רבקה דאגה ליעקב לברכה הגשמית מיצחק שתהיה בזמן הגאולה, וכן פד"ן נרמז בכתוב (דברים יא, יד) **"ואספת דגנך"** בדלוג שתי אותיות. וכן כתוב (בראשית לא, יח) **"וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנהו קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה פנוע"**, ורואים שהתורה מצינת שיעקב רכש את מקנהו ורכושו בפדן ארם, והוא הלך לשם בשליחות רבקה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שיעקב נשא את רחל ולאה בפדן ארם וזכה לכל מה שזכה שם, **כשהיה בן פ"ד, אותיות "בפדן"**.

וכן מובא בספר 'למכסה עתיק' בשם מדרש שהשם של אמה של רבקה היה דבורה שמיצרת דבש, לכן רבקה בגימטריא דבש ובגימטריא אשה, ורואים קשר בין רבקה לספירת המלכות שהיא בבחינת אשה. נראה דלכן המדרש שהבאנו לעיל מקשר את רבקה ותמר שהולידו תאומים לצעיר, דצעיר מסמל את המלכות, כמו שכתוב (ישעי' סב, א) **"וצעיר מלוכה". וכן מובא בגמרא (ברכות ג:) על דוד המלך שבאו אליו ואמרו עמך ישראל צריכים פרוסה. ר"ת **צעיר** ותמר התכססה בצעיר, פיון שעמך ישראל צריכים פרוסה, וצריך להביא לעולם את מלכות דוד שמשפיעה את הפרנסה לישראל. וכן מובא בשם ה'שומרי אמונים' זצ"ל שהמזלות של שני החדשים של מתן תורה, אדר וסיון, נאמרו בלשון רבים, דגים ותאומים, מה שאין כן שאר המזלות של שאר החדשים נאמרו בלשון יחיד, לרמז שרק בזכות התורה, הרבים מתאחדים יחד. וכן מצינו במדרש (שמ"ר ב, ה) **מה התאומים הללו אם חושש אחד מהן בראשו, חברו מרגיש, כך אמר הקב"ה "עמו אנכי בצרה"**. ורואים שתאומים מסמלים את ההשתתפות בצער הכלל ששיכת למלכות. וכן תאומים בגימטריא מלכות.**

מובא ברבנו בחיי (בראשית כד, סז) שבזמן עקדת יצחק נולדה רבקה. וכן הכתוב (בראשית כב, יג) "ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו". ר"ת **בתול"ה**, לרמז שבאותו זמן זכה יצחק ברבקה בתולה. וכן מובא בספר

'דורשי רשומות' (ע' רי) שבפרשת העקדה יש ש"ז תבות כמנין רבקה. וכן מובא בעלון 'כי לה' המלוכה' שהמספר המסתתר בין אותיות עקדת יצחק הוא 776.

מצינו במדרש (שמ"א לא, י) אמר הקב"ה תנאי התניתי עמהם אם יחטאו יהא בית המקדש מתמשכן עליהם שנאמר "ונתתי משכני בתוכם" אל תהי קורא משכני אלא משכוני, וכן בלעם אומר "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל", שני משכנות ונקראו אהליך כשהם בנויים ומשכנותיך כשהם חרבים, לא מפני שאני חייב לעובדי כוכבים אני ממשכן להם משכני אלא עונותיכם גרמו לכם שאמשכן להם מקדשי, וכן התניתי עם משה עליהם אם תעברו על המצות האלו אני ממשכן שתי משכנות שנאמר "אם חבול תחבול שלמת רעך", אמר ליה משה ולעולם הם ממושכנים, אמר ליה לאו אלא "עד בא השמש" עד שיבא משיח שנאמר "וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא". לפי זה נראה לבאר מדוע פד"ן מרמז בתבת פקדון בדלוג שתי אותיות, כי המקום הזה בסוריה קשור עם לקיחת המשכון של המשכן והמקדש בזמן הגלות, כפי שהבאנו מהאריז"ל שבחורבן המקדש נהפך לדמשק ומשם יונקים אומות העולם את שפע המקדש, לכן התעוררות הגאולה להחזרת המשכון תהיה מהמקום הזה, בסוד השפעת הקדון של "פקד יפקד". וכן מצינו ברש"י (במדבר כד, ה) שמשכון הוא מלשון משכון.

מדוע אומרת הגמרא שבוע שכן דוד בא בו הרי בן דוד בא במוצאי שביעית?.

נראה לבאר את דברי הגמרא עם המציאות של ימינו (סנהדרין יז) תנו רבנן, שבוע שכן דוד בא בו, שנה ראשונה [תשס"ט] מתקים מקרא זה, "והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר". [בשנה זו התחיל משבר כלכלי בכל העולם חוץ מארץ ישראל]. שניה [תש"ע] חצי רעב משתלחין. [המשבר הכלכלי מחריף]. שלישית [תשע"א] רעב גדול, ומתים חסידים ואנשי מעשה. [לצערנו נפטרים הרבה גדולי ישראל היל"ת. וזה גם בסוד הקרבנות שאומרים בתחלת תפלת מנחה]. ברביעית [תשע"ב] שבע ואינו שבע. [מתחילה הנית הגאולה כדברי המהר"ל]. בחמישית שבע גדול, ואוכלין ושותין ושמחין, ותורה חוזרת ללומדיה. [היתה פקידה של תגליות גז בארץ ישראל שהוחמצו והתקלקלו בעונותינו הרבים] בששית קולות. מבאר רש"י קולות שכן דוד בא, וכן תשע"ד אותיות שתדע, שכן דוד בא. (התקבל מהרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א). ובשביעית מלחמות [ההסכם עם אירן וכו']. במוצאי שביעית בן דוד בא. וכן שמעתי שבמוצאי שנת השמיטה תשס"א היתה בארה"ב שמיטת קרקעות [נפילת מגדלי התאומים], ובמוצאי שנת השמיטה תשס"ח היתה שמיטת כספים, שאז בסוף השנה ממש התחילה הנפילה הכלכלית בארה"ב. ועוד קודם לכן בשנת תרצ"ט שהיתה מוצאי שנת השמיטה פרצה מלחמת העולם השנייה. ובשנת תרע"ח שהיתה מוצאי שמיטה היתה הצהרת בלפור, כמובא בספר 'ימות עולם' מהרה"ג ר' יואל שורץ שליט"א. ועכשיו אנו מצפים למוצאי השמיטה הבאה תשע"ה, שאז יגמר ברור הטוב מהרע כדברי האריז"ל שגיבא לקמן.

המהרש"א מקשה על הגמרא שם מדוע אומרת הגמרא שבוע שכן דוד בא בו הרי בן דוד בא במוצאי שביעית ששיד לשמיטה שאחריה, ודוחק לפרש שהגמרא מתכוונת לשבוע הסמוך לביאת בן דוד שיבוא במוצאי אותה שמיטה. ועדין קשה הלשון שבוע שכן דוד בא בו שמשמע שהוא בא באותו שבוע. ונראה לי שב הגמרא מרמזת שהתהליך יהיה פעמים, היינו קודם יהיו שבע שנים ובמוצאי שביעית יבוא משיח. ויחד עם

ביאת המשיח יבאו שוב שבע שנים מסוג זה, שאחריהם תהיה בחינת ביאת המשיח פעם שנייה בדרגה יותר גבוהה, לכן המימרא מתחילה עם **שבוע שָׁבַן דָּוִד בָּא בּוּ** היינו שהוא בא כבר בתחילת השבוע כשיסתיים השלב הראשון. ואכן רואים בשנת תשע"ו שמתקיימים דברי הגמרא להפליא שעל עיר אחת אמטיר ועל עיר אחת לא אמטיר באפן קיצוני ביותר בארץ ישראל. ואין הפונה שבמחזור השני תחזרנה שוב כל השנים הקשות כמו במחזור הראשון, אלא שיהיו בבחינה רוחנית כראוי לזמן שאחרי ביאת המשיח, היינו הדברים הטובים יתקיימו כפשוטם, והדברים הקשים כמו רעב ומיתת חסידים ואנשי מעשה יתקיימו ברוחניות, כמו שכתוב (עמוס ח, יא) **"והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה'".** וכן מיתת חסידים הפונה שימיתו עצמם על התורה ויעפילו לדרגות גבוהות וכו'. כמובא בגמרא (שבת פג:): **אמר ריש לקיש אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה.**

בית כנסת בדרום שיהרגו בו חמשה צדיקים.

מצינו בזהר חדש (לד לד ל:): **מיכאל השר הגדול מקריב נשמתן של צדיקים.** ולכאורה קשה מדוע הקרבת נשמות הצדיקים בפטירתן מן העולם מתחסרת למלאך מיכאל שהוא חסד. הרי כל ענין הפטירה והדין שנועשה עם הצדיקים בפטירתם שיכים למדת הדין או לקו האמצע כדי שהחסדים יתפשטו וישפיעו בעמק הגבורות להמתיק הדינים ולכפר על ישראל בפטירת הצדיק, ומה זה שיש למדת החסד הפשוט. ואף שודאי אין הפונה שהמלאך מיכאל הוא מלאך המוות למטה ח"ו, שהרי גם בבית המקדש התחתון שחיטה כשרה בזר, אלא שהבאת הקרבן וזריקת דמו לאחר השחיטה במזבח העליון שיכת למלאך מיכאל, וצריך להבין מדוע. ונראה לבאר שרק החסד פועל לזכות את הרשעים בזכות הצדיקים. דמצד מדת הדין הרשע צריך לקבל ענשו, והצדיק צריך לקבל שכר, ואין מקום להביא דין על הצדיק כדי להציל רבבות רשעים, וכן מצד קו האמצע שהוא אמת, לא שיש להביא דין על צדיק שלא מגיע לו, כי אין זו אמת. ורק מדת החסד הפשוט שרוצה להציל את העולם מדינים קשים מביאה דין על הצדיק שלא מגיע לו, כדי להעלות מין נוקבין גבוהים להציל את העולם מדינים קשים. וכן מובא ב'לשם' (ספר הדעה ב) **תכונת החסדים הוא להתחבר ולהתיחד, ותכונת הגבורות הוא להתפרד ולהתרחק.** וכן מצינו בפרוש הגר"א על הזהר (פקודי רנד): **חסד דרכו להתחבר, זה בסוד מים, וזה בסוד אש.** ומבאר בספר 'בית שער' שטבע המים המסמלים את מדת החסד להדביק כל דבר, וטבע האש המסמלת את מדת הגבורה לפורר כל דבר, וכפי שמצינו בגמרא (שבת יח.) **אפר לאו בר גבול הוא.** וכן מובא בספר 'פרפראות פנחס' **שאברהם אבינו בגימטריא קירוב.** וכן רואים בפרשת בחקתי שהברכות נאמרו בקצרה, והקללות באריכות, דברכות הן חסד שכל ברכה כוללת הרבה פרטים, וקללות באות מהגבורה שמפוררת, וכל קללה היא רק פרט אחד. וכן השתלשל בגשמיות שרש **לדחס** בענין חבור דברים, שהוא אותיות **חסד.** וכן בקהלות **החסידים** ששרשם מהחסד נהגו **להדחס** סביב הצדיקים. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שימין** בגימטריא אות **אל"ף** שמסמלת את **האחדות.** לפי זה מבארים דברי הזהר שלפני ביאת המשיח יהיה בית כנסת בדרום שיהרגו בו חמשה צדיקים וכו', כי **דרום** מסמל את מדת **החסד** שמקריבה נשמתן של צדיקים, וכשינתחיל להתעורר קץ הימין שבא מצד **החסד,** הוא יתחיל עם הפעלה הזאת שיש בה את ההמתקה הגדולה ביותר, ו**חמשה** צדיקים מרמזים על **חמש** גבורות שנקללות במדת החסד ואותן הוא ממתיק. ואחר כך יש תהליך של **ל"ב** ימים שמרמזים על **ל"ב** נתיבות **חכמה** של שרש מדת **החסד.**

"אחרי נמכר גאלה תהיה לו".

כתוב (ויקרא כה, מז) "וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו: או דדו או בן דדו [בן דוד] וגאלנו". ומבאר רבנו בחיי שם "וכי תשיג יד גר ותושב", "גר" זה נבוכדנצר מלך בבל, "ותושב" זו מלכות מדי, "ונמכר לגר תושב עמך" זו מלכות יון, "או לעקר משפחת גר" זו רומי. "אחד מאחיו וגאלנו" הוא משיח בן דוד שהוא משבט יהודה מיחד שבכל השבטים, ועוד יכלול "אחד מאחיו" כלומר שיהיה הגואל בשר ודם כשאר האחים, נולד מאב ואם פדמיון משה שהיה הגואל הראשון שבמצרים. וגם כאן הפסוק המרמז על הגאלה העתידה, "אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו וגאלנו". ר"ת וס"ת בגימטריא תשע"ו עם הכולל. וכן מובא ב'חתם סופר' (דרשות חת"ס ח"ב לפסח תק"ס ובחי' חת"ס עה"ת תולדות עה"פ ויאמר יעקב ובשו"ת חת"ס ח"ו תשו"ס"א), שיש לו קבלה שבפסוק הזה נרמז קץ הגאלה. וכן "אחרי נמכר גאלה תהיה" בגימטריא תשע"ה, לכן כתוב ש"אחרי" זה תבא הגאלה. וכן מזמורי התהלים שמוסיפים כשאומרים הלל השלם, לא לנו ואהבתי, יש בכל אחד מהם ע"ה תבות, כיון שהם מזכירים את התפלה לה' במצב של גלות שתמשך עד שנת תשע"ה. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שתשע"ו ר"ת נסח הברכה כפי שמובא במסכת פלה (פ"א) "שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך משמח ציון בבניה". וכן שנת תשע"ו מרמזת בכתוב "אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה: הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים".

"עד הים האחרון"

כתוב (דברים לד, ב) "ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון". ומצינו במדרש (ילקוט דברים תתקסד) אל תהי קורא "עד הים האחרון" אלא עד היום האחרון, מלמד שהראהו את כל העולם מיום שנברא עד שיחיו המתים. וכן הכתוב "כל ארץ יהודה עד הים האחרון" עם המלים בגימטריא תשע"ו.

הכתוב על קבלת תפלתו של יונה בגימטריא 5776.

מצינו במדרש (תנחומא ויקרא ח) "אמר לו ליונה הרי אתה עומד תחת היכל ה' התפלל ואתה נענה, מיד אמר יונה לדג עמוד במקום עמך שאני מבקש להתפלל תפלה, ועמד הדג והתחיל יונה להתפלל לפני הקב"ה, רבונו של עולם נקראת מוריד ומעלה הרי ירדתי העלני, נקראת ממית ומחיה הרי הגעת נפשי למות החיני, ולא נענה עד שיצא מפיו "אשר נדרתי אשלמה וגו'", אשר נדרתי לעלות את לוי ולהעלות לפניך אשלם ביום ישועת ישראל שנאמר "ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי", מיד רמז הקב"ה והקיא את יונה ליבשה. רואים במדרש את הסבה שה' סובב שיונה ירד לעמקי הים, כדי ללמד את סודו של הלוי, ולהתחייב על הפיכתו לטוב לעתיד לבא. ורק כאשר התחייב על כך הוא נצל. והוסיף הרה"ג ר' א. א. שליט"א שהכתוב על קבלת תפלתו של יונה שהתפלל מתחת להיכל ה', (יונה ב, ח) "בהתעטף עלי נפשי את הוי"ה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך" בגימטריא 5776,

לרמז שההתחייבות הייתה על השנה הזאת. וכן המשיח מרמז בר"ת בפסוק שאחריו המדבר על אמות העולם שעוזבים את אליליהם וחוזרים לה'. "משמרים הבלי שוא חסדם לעזבו".

משיח בא בהסח הדעת.

מצינו בגמרא (סנהדרין צז.) **שלשה באין בהסח הדעת, אלו הן, משיח, מציאה ועקרב.** ומבאר המהרש"א שכשהמשיח בא, לחלק מהאנשים תהיה ביאתו בחינת **מציאה** שיביא להם שמחה. ולחלק מהאנשים תהיה בחינת נשיכת **עקרב.** והוסיף הרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א **שעקרב** מרמז על הדין של מלחמת גוג ומגוג שע' אמות יעשו **קרב** על ירושלים, ולכן **גוג ומגוג** בגימטריא ע'. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שהפתיב **שעקרב** בגימטריא **בן ישי.** וכן מובא בשם האדמו"ר ר' שלמה מזוועהיל זצ"ל שהיסח הדעת הפונה שלמשיח עצמו יהיה הסח הדעת ואז תבא הגאולה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ישראל ק. שליט"א שהסח הדעת מרמז על שתתקרב הדעת בישראל, כמו שאומרים **הרבה באידיש, אסח.** והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהסח הדעת מרמז על ריבוי הדעת להבין את ההשתלשלות למקומות הנמוכים ביותר, כמו שכתוב (ש"א כד, ג) **ויבא שאול להסד את רגליו** ומבאר רש"י **"להסך את רגליו" להפנות לנקבים גדולים.**

כל הגאולות יש בהן שני שלבים.

מובא בראב"ד (הובא בתו"ט עדיות ב, ט) **אף על פי שנותן קץ לגליות ישראל, ולשעבוד שלהם בשנים, מפל מקום לענין הטובות והנחמות האמורות להם. במספר הדורות הוא תולה לפי שהוא רואה את הדור שהוא זכאי ומתגלגל עמהם עד שמגיע לאותו הדור. וכן היה בשעבוד מצרים אף על פי שנגאלו בסוף ארבע מאות שנה לא ישבו לשבת הארץ עד דורו של יהושע. וכן היה בגלות בבל לסוף שבעים נגאלו שהיו שנת שתיים לדרוש. אבל ירושלים לא נבנתה עד סוף שלשים ושתיים לארתחששתא פי אז נתישבה העיר. ובאותו הפרק חזר נחמיה לבל. וכן לימות המשיח כשיגאל אותם הקב"ה לא יפנסו מיד לארץ. אבל יוליד אותם למדבר העמים פנבואת יחזקאל כ' ל"ה. ורואים שכל הגאולות יש בהן שני שלבים, כאשר השלב הראשון הוא פקידה מצד הזמן שחגיגת להיות פקידה, והשלב השני הוא פקידה משלמת לאלו שראויים לכך, היינו שה' מחכה עד שמגיע הדור הראוי והם אלו שזוכים לגאולה בשלמות.**

מדוע בעל 'חסד לאברהם' כותב בספרו קץ על שנת תש"ס.

מובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (מקץ קח) **"ויהי מקץ שנתים ימים" הנה "שנתים ימים" גימטריא תש"ל, רוצה לומר פי בכל שנה שס"ה ימים, וב' פעמים שס"ה הוא תש"ל, וכללות ו' אותיות שס"ה גימטריא תשל"ו, כמנין אדנ"י פשוט ומלואו גימטריא תשל"ו, והוא נקרא קץ הימין למעלה. והרב גלזרסון מבאר שאם ל"ו שנה נמשכת התגלות קץ הימין למעלה, צריך עוד ל"ו שנה להתגלות קץ הימין למטה. ושוב נקבל את **תשע"ב** או **תשע"ה** שהיא סוף השמיטה של תשע"ב כדלעיל. וכן שנת **תשל"ו** ועוד **מ'** שנה שמגיע לשנת **תשע"ו** מרמזים בנסח ברכת המזון 'במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת **שלום.** ונשא ברכה מאת ה'. וכן מצינו בזהר (תולדות קמ:) שההפך**

בין הקץ למעלה לקץ למטה בענין של תחית המתים הוא ארבעים שנה. ונביא את דבריו: אמר רבי יוסי, בשעה ההיא שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, והנה סוף כל הצרות יהיה בארבעים, וגזר הדין "ארבעים יפנו לא יסוף". סוף הליכתם של ישראל במדבר בשנת הארבעים. ארבעים שנה קדם תחית הגוף ממתנת לו הנשמה בארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות מן העפר. בארבעים נכלא הגשם, זהו שפתוב "ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום", וכתוב "ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח". זמן גאלתם של ישראל בשנת הארבעים הוא. החזרת הנשמה לגוף בשנת הארבעים שהמתנה לו בארץ ישראל. זהו שפתוב "ויהי יצחק בן ארבעים שנה", שהמתין לגוף. וכן מצינו תהליך של מספר ארבעים שמחבר בין הלמעלה ללמטה, בגמרא (סנהדרין כב.) אמר רבי יהודה אמר רב ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת, בת פלוני לפלוני, שדה פלונית לפלוני, בית פלוני לפלוני, אשת פלוני לפלוני. לפי זה יתכן לבאר מדוע בעל 'חסד לאברהם' כותב בספרו קץ על שנת תש"ס, שהרי בספרו 'אור החמה' הוא מביא בשם הרמ"ק את מה שהבאנו לעיל, (פרשת שמות) תשלום זמן אחרית הימים הוא בשנת שמנה מאות ושמנה ועשרים לאלף החמישי, ומשם ועד עתה נמשך הגלות בעון הדורות שאינם שבים. ולא ימשך אלא עד ת"ת לאלף הששי לתחית המתים, ויקדם הגאולה מה שיקדם, והוא חשב 40 שנה קודם את ביאת המשיח, לכן הוא הגיע לשנת תש"ס.

"אחד מעיר ושנים ממשפחה".

מצינו בגמרא (סנהדרין קיא.) "והיה בכל הארץ גאם ה' פי שנים בה יפרתו יגועו והשלישית יותר בה" אמר ריש לקיש שלישי של שם. [היינו שלישי מהבן השלישי של שם שהוא ארפכשד ונצלו ממלחמת גוג ומגוג, היינו שרק שלישי מעם ישראל ונצלו], אמר לו רבי יוחנן לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא אפלו שלישי של נח. [היינו כל זרעו של ארפכשד שהם שלישי של שם שהיה שלישי של נח ונצלו, היינו שכל עם ישראל ונצלו], "כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה", אמר ריש לקיש דברים ככתבן. [היינו שינצלו רק הצדיקים שהם בודדים כפשוטו של הפסוק] אמר לו רבי יוחנן לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא אחד מעיר מזכה כל העיר כלה, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה כלה. ויש להתבונן בלשון שרבי יוחנן חולק על ריש לקיש ואומר בכל פעם לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, היינו שהוא מסכים עם ריש לקיש שהפשט כמו שהוא אומר, אלא כיון שאין רצונו של ה' שנגפרש לרעתם של ישראל צריך להוציא את הפסוק מהפשט כדי שיתפרש לטובת עם ישראל. וכן שני השלישים נרמזים בשתי אותיות ג' גוג. ונראה דעמק המחלקת תלוי בלמוד פנימיות התורה כפי שבארנו, שהרי בשביל שאחד בעיר יזכה את כל העיר צריך את הפח של פנימיות התורה שמכריעה את המשקל ומביא את הרחמים, ועל זה רמז רבי יוחנן שיש דרך אחרת של רחמים שאחד יכול להציל עיר שלמה. ומרמז בזהר (בהעלתך קנג.) "והמשפלים יבינו" אלו בעלי קבלה, שנאמר בהם "והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע". אלו אותם שמשפדלים בזהר זה שנקרא ספר הזהר, שהוא כמו תבת נח שמתפנסים בה שנים מעיר ושבע ממלכות, ולפעמים אחד מעיר ושנים ממשפחה. וכן מצינו בתקוני זהר חדש (תיקונא קדמאה) ועתידים היו ישראל שלא יצאו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, מצד הגבורה שהיא הדין, והיה חוזר העולם לתהו ובהו. ומשום שבקש משה רחמים

עליהם, השמאל דוחה, ולא יצאו בו ישראל. וימין מקרבת, שהיא ימין מטה כלפי חסד. ומשה, משום שנתן עצמו עליהם, נתן תקף לדרגתו שהיא העמוד האמצעי, שהיא התורה שנתנה בימין. זהו שכתוב "מימינו אש דת למו", ומשום זה הגאלה תלויה בו. וכן מצינו בזהר (בראשית כג): עד שבא משה ובקש רחמים, שעתידים היו ישראל שלא יצאו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, מצד הגבורה שהיו דנים, והחזר העולם לתהו. ובגלל שמשא בקש עליהם רחמים, השמאל דוחה ולא יצאו בה בני ישראל, וימין מקרבת שהיא ימין מטה כלפי חסד. ומשה, בגלל שנתן עצמו עליהם, נתן תקף לדרגתו, שהיא עמוד האמצעי, שהיא תורה שנתנה בימין. זהו שכתוב "מימינו אש דת למו", ובגלל זה הגאלה תלויה בו. זהו שכתוב "לא יסור שבט מיהודה עד כי יבא שילה", שהוא משה בחשבון. ואף על פי שמצינו בזהר (תיקונים נד): שמביא את השיטה השניה ואינו מציין את החולקים, הוא מציין שם שאלו שסוברים כן הם נביאים שמתנבאים באספקלריא שאינה מאירה, ויש רמז על משה שהוא הנביא היחיד כידוע שמתנבא באספקלריא המאירה והוא ממתיק את זה כפי שהזהר מציין בפרשת בראשית כדלעיל. ונביא את דבריו בתקונים: ועוד דבזמנא דיייתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישזיב יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב "שנים שנים באו אל נח", ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת שבע, ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך הוא למשה, בקש עליהם רחמים ומסר עצמו למיתה, זהו שכתוב ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס שלו נדבק במלך, ואחז בזרוע ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר כך אחז בשמאל ואמר זכר ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר ולישראל, ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוניים הללו, אליהם תמה זכות האבות, כיון שלא שבו בתשובה, הרי הם כרשעים גמורים, ואם שבים בתשובה, נאמר אליהם חלה זכות אבות, וכדי שלא יאבדו הבינוניים הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני העולם שאני כמו נח שלא בקש רחמים על דורו באותו זמן מסר עצמו עליהם, זהו שכתוב ואם אין מחני נא. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א

שתורה מסיני בגימטריא ה'תשע"ו.

מובא מהגרי"מ מורגנשטרן שליט"א שארמלוס בגימטריא אינטרנט עם האותיות והפולל שהן גם בגימטריא **שז"ל** שהם הקלפות שנקחמות בקדשת היסוד, ולכן הן נלקחות במשיח בן יוסף שהוא בחינת יסוד. וכן **ארמלוס** נרמז בכתוב (ישע' נ, יד) "ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי". וכן **איפון** אותיות **ניאוף**. וכן השתלשל בגשמיות שהשמוש באינטרנט נקרא **גלישה**, לרמז שהאינטרנט מוריד את המשתמשים בו, מאיגרא רמא לבירא עמיקתא לעמקי השאול בגיהנם. וכן **אינטרנט** פרושו, **אינטר**, [נכנס פנימה] **נ'** שערי טמאה. וכן מובא בעלון 'פי לה' המלוכה' שרשת האינטרנט בגימטריא **שער נו"ן** במלוי האותיות. והוסיף הרה"ג ר' אהרן קלמן שליט"א **שגוג** נרמז בתבת **גוגל**. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שגוג** ומגוג נרמזים בגי'גה ומגה שהם שמות מדינת חמר המידע במחשבים. והוסיף הרה"ג ר' ע. טובי שליט"א **שטוויטר** בגימטריא **עמלק**. וכן האינתיפאדה השלישית פרצה מהסתה באינטרנט וכו', ופוגעים ביהודים, ויש מסרת מהצדיק ר' יוסף שורץ זצ"ל מנתניה, וכן מהאדמו"ר רבי אלעזר אבוהצירא זצ"ל שאמרו שמלחמת גוג ומגוג תפרץ כשיהיו דקירות של יהודים ברחובות ארץ ישראל, ויפחדו לצאת לרחוב.

והוסיף הרה"ג ר' ע' ניימן שליט"א שרואים במציאות בכפת הסלע שהשקוץ שומם, אין מתפללים שם ולא עובדים עבודה זרה, ממש כדברי הפסוק, **"שקוץ שמים"**. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוגי שליט"א שמסגד עומאר בגימטריא משיח בן דוד כי הם הקלפות המלבשים על משיח בן דוד. וכן אל אקצא מרמז על קץ משיח. וכן אל אקצא עם הכולל בגימטריא 224 כמנזן השנים שנשארו מתשע"ו עד סוף הששת אלפים שנה, לרמז שבשנה זו יהיה סופם. לכן השתלשל שהם קוראים לאינתיפאדה שהם התחילו בתחילת תשע"ו אינתיפאדת אל אקצא. ובינתר עמק, כיון שתפקיד הקלפה הוא כידוע לשמר על הפרי, עד שמוגיע הזמן לקלף את הקלפה ולזרק אותה, יש כאן גם בחינה של קלפה השומרת על הפרי, כיון שהם שומרים על המקומות האלו עבור המשיח. היינו שההשגחה העליונה השאירה בידיהם את השליטה על הר הבית ורב העיר העתיקה גם לאחר מלחמת ששת הימים, כדי שלמשיח יהיה קל לקחת את המקום לבנין בית המקדש. שאם היו נכנסים שם יהודים היה למשיח יותר קשה להוציאם... ובפרט שליהודים אסור להכנס להר הבית. והוסיף הרה"ג ר' מ. בן שבת שליט"א שאל אקצא משתלשל מהפסוק (שמות כו, כח) **"והבריח התיכון בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה"**. כיון שסוד המקדש הוא להיות הבריח התיכון שמברח מסוף העולם עד סופו וכשירד להשפיע לקלפות הצנור מקבל את השם אל אקצא, כי שם הקצה התחתון ביותר.

כתוב (בראשית ו, יג) **"ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני"**. ומצינו בזהר (תיקונים קיג): **"קץ כל בשר בא לפני"**, **"קץ שם לחשד"**. ורואים שפסוק זה מרמז על קץ הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' יהודה מרקוביץ שליט"א ש"קץ כל בשר בא לפני" בגימטריא תשע"ה. והאותיות שנשארו פנ"י בגימטריא ק"ם.

מובא בעלון של הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א (כ"ד חשון תשע"ה) בפזיקה למי שמפיר יש שני סוגי פצצה אטומית; פצצת בקוע גרעיני ופצצת התוף גרעיני. הפצצה שהוטלה על הירושימה בסוף מלחמת העולם בשנת תש"ה היתה פצצת מימן של היסוד הראשון. בטבלת היסודות פצצת מימן עובדת על בקוע, לקחת משהו ולפרק אותו מהר, אבל בפצצת הליום, מהיסוד השני של טבלת היסודות, העקרון הוא התוף פיוז'ן. התוף הוא מלאכת הלש הרבה חמר, הרבה חלקיקים, נעשים אחד, ומשתחררת אנרגיה אדירה תוף כדי החבור. כל הקונץ הוא לדעת איך משתמשים באנרגיה בשני הסוגים בצורה טובה. אבל אם משתמשים בצורה לא טובה זו פצצה. כנראה שמלאכת הלש ברוחניות זה לקחת קצת משקה מגבל את כל החלקים הנפרדים. מלאכת הלש מובחנת ממלאכת מעמר בכך שהלש הופך נפרדים לאחד 'לישה' אותיות 'שילה' "עד כי יבא שילה ולא יקחת עמים", "יקחת עמים" היינו חבור וקבוע של כל העמים יחד. משיח בא לעשות התוף של כל העמים ואז יש שחרור אנרגיה גלוי אלקות אין סופי. זו מלאכת הלש, המלאכה העשירית מהל"ט מלאכות, "העשירי יהיה קדש לה". 'לש' לכאורה מאותו שרש כמו 'ליש' אריה ליש. כמה שמות יש לאריה, כתוב בחז"ל שיש לו שבעה שמות, ואחד מהם אריה ליש. כפיר הוא אריה צעיר וליש הוא האריה הכי מבגר וגדול. ומבאר לדברינו כי לש עם האותיות והכולל בגימטריא 333 שהוא סוד הגרעין. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שלכן הפלל בש"ס למלאכות המתרות ביום טוב הוא מלישה ואילך, לרמז שכשיבא שילה כל המועדות יהיו בטלים לעתיד לבא. כמובא במדרש (ע' בספר 'התודעה' פ"א) אם כל המועדים יהיו בטלים, חנכה ופורים לא נבטלים. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש333 הוא המספר של הפסוק **"ויצעק אל הוי"ה"**.

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על פתיחת

קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

025805801 או: 0723326302 או: 0799280256 או: 0799164284

למאגר שיעורים בעניני הגאולה הקש 1 ואחריו הקש 3
להלן רשימת שיעורים בתוך המאגר

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

025805801 > 1 > 3 >

הקש 0 וסולמית	על נבואת החפץ חיים שבתשע"ו תפרוץ מלחמת עולם שלישית
הקש 1 וסולמית	על נבואת הינוקא מקרלין שתהיה מלחמת עולם שלישית
הקש 2 וסולמית	על דברי מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א ליהודים לעלות לארץ
הקש 3 וסולמית	עוד על מלחמת עולם שלישית
הקש 4 וסולמית	על מחלוקת הצדיקים מה צפוי לעם ישראל במלחמת העולם השלישית
הקש 5 וסולמית	על נפילת מלכות ישמעאל בשנים האחרונות והקשר לגאולה
הקש 6 וסולמית	על התפקיד של מלכות פרס במלחמת העולם השלישית
הקש 7 וסולמית	על ההתגרות של איראן וסעודיה
הקש 8 וסולמית	על התפקיד של מלכות רוסיה במלחמת העולם השלישית
הקש 9 וסולמית	על נבואת רבי אהרון ראטה זצ"ל ועל אסונות טבע במלחמת העולם השלישית
הקש 10 וסולמית	על קריסה כלכלית במלחמת העולם השלישית
הקש 11 וסולמית	על דברי האדמו"ר משומרי אמונים זצ"ל שתהיה מלחמת עולם שלישית
הקש 12 וסולמית	על ההשקפה הנכונה על מדינת ישראל והקשר לגאולה
הקש 13 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 14 וסולמית	על מרן הגר"ע יוסף זצ"ל שהיה ניצוץ משיח בן יוסף
הקש 15 וסולמית	על התגלות משיח בתשעה באב
הקש 16 וסולמית	על ארגון דעא"ש
הקש 17 וסולמית	על מלחמת דתות בין הנצרות לאיסלם שתחל במצרים
הקש 18 וסולמית	רמזים במשניות ברכות ושביעית על גאולה בתשע"ו
הקש 19 וסולמית	על דחקות תלמידי חכמים מהערב רב לפני הגאולה
הקש 20 וסולמית	על הקשר בין קריסת הכלכלה ביוון ליונה הנביא שצד את הלוייתן
הקש 21 וסולמית	על הפיכת מי מערת פמיס לדם
הקש 23 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 24 וסולמית	הסוד של פצצות אטום
הקש 25 וסולמית	תשעה באב תשע"ו 1948 שנים לחורבן הבית
הקש 26 וסולמית	תחית המתים בשנת ת"ת ובשנת תש"ץ
הקש 27 וסולמית	בית המקדש השלישי בתאריך של בעתה בשנת תשפ"ו
הקש 28 וסולמית	ההסכם בין אדום לפרס והקשר בין שמיטת תשע"ה לגאולה
הקש 29 וסולמית	"איך נחפשו עשו נבעו מצפניו"
הקש 30 וסולמית	התקרבות המדע לכוכב פלוטו
הקש 31 וסולמית	המשך השיעור הקודם
הקש 32 וסולמית	"אוהזת בעקב עשו", לכן ג'ון קרי היה על קביים בשיחות עם איראן
הקש 33 וסולמית	התקופה שלנו כנגד החנייה של בני ישראל בערבות מואב
הקש 34 וסולמית	עוד מדברי הגר"ח קנייבסקי שליט"א והשאלה מתי יהיו ה 3 שעות הנוראות
הקש 35 וסולמית	האם מותר לחשב קיצין

הקש 36 וסולמית
הקש 37 וסולמית
הקש 38 וסולמית
הקש 39 וסולמית
הקש 40 וסולמית
הקש 41 וסולמית
הקש 42 וסולמית
הקש 43 וסולמית
הקש 44 וסולמית
הקש 45 וסולמית
הקש 46 וסולמית
הקש 47 וסולמית
הקש 48 וסולמית
הקש 49 וסולמית
הקש 50 וסולמית
הקש 51 וסולמית
הקש 52 וסולמית
הקש 53 וסולמית
הקש 54 וסולמית
הקש 55 וסולמית
הקש 56 וסולמית
הקש 57 וסולמית
הקש 58 וסולמית
הקש 59 וסולמית
הקש 60 וסולמית
הקש 61 וסולמית
הקש 62 וסולמית
הקש 63 וסולמית
הקש 64 וסולמית
הקש 65 וסולמית
הקש 66 וסולמית
הקש 67 וסולמית
הקש 68 וסולמית
הקש 69 וסולמית
הקש 70 וסולמית
הקש 71 וסולמית
הקש 72 וסולמית
הקש 73 וסולמית
הקש 74 וסולמית
הקש 75 וסולמית
הקש 76 וסולמית
הקש 77 וסולמית
הקש 78 וסולמית
הקש 79 וסולמית
הקש 80 וסולמית
הקש 81 וסולמית
הקש 82 וסולמית
הקש 83 וסולמית
הקש 84 וסולמית
הקש 85 וסולמית
הקש 86 וסולמית
הקש 87 וסולמית
הקש 88 וסולמית
הקש 89 וסולמית

תאריכי קיצין שמופיעים בכתבי האריז"ל
"על הר ציון ששמים שועלים בו"
מי נקרא 'בן תורה' לפי חז"ל
מרח הגר"ח קניבסקי שליט"א על מלחמת גוג ומגוג ומשיח בן יוסף
איך יתכן שכיבוש הארץ נעשה על ידי רשעים, ועל מפלת גוג בבקעת הירדן
שחרור פולארד והנקודה הפנימית של תשעה באב
שבועת ה' לגאול את עם ישראל, עם הסוד של ק"ץ ח"י
דברי הג"ר משה שפירא שליט"א
סוד המספר 1820 והקשר של שנת תשע"ו לשם הוי"ה
עוד על פולארד והגאולה בזמן הערב של האלף השישי
המשך השיעור הקודם
תאריכי הגאולה הצפויים בחודש אלול
תהליך גאולה מתשע"ב עד תשע"ו
פסוקים מול שנים בהקשר של שנת תשע"ו
המשך השיעור הקודם והקץ של שנת ת"ר
נאום אובמה על ההסכם עם אירן כתוב ביחזקאל פרק ל"ח
שנת ת"ש היתה תחילת תקופת בעתה והכנה לשנת תשע"ו
גדר הצפייה לגאולה ומי נחשב ככופר לפי הרמב"ם
המחלוקת בין הקאמרנא למשנת חסידים אם נגלה לרשב"י קץ דבעיתה
"ולא ידע איש את קבורתו" ס"ת תשע"ו
עשרה בטבת תשע"ו תאריך של קץ
מחייבת עמלק דרך האטום בשנת תשע"ו
הניצוץ הקדוש של המן
הגאולה תבוא ממקום קבורת משה
הקשר של האי קרים ומקום קבורת רבי נחמן באומן למקום קבורת משה
הקשר של הבעש"ט ושם שפ"ו לשנת תשע"ו
סוד המשחקים והשחוק שנלחמים בהם מלכות בית דוד נגד עמלק
המשך השיעור הקודם
הסוד של מספר תשע שקשור לגאולה בתשע"ו
מתי מתחיל תוספת שבת של האלף השביעי
הסוד של קפה בבקר, ומדוע בעתה אותיות הטבע
סוד המספר המסתתר והרמזים לשנת תשע"ו
סוד המגנט והחשמל הגשמי והרמזים לשנת תשע"ו
המלחמה נגד קליפת נוגה והקשר לשנת תשע"ו
הג"ר יצחק זילברשטיין שליט"א על ההסכם עם אירן והקשר לגאולה
"תעוררו את האהבה" וסוד ההשתלשלות של הסיגריות
אמונה בחוש והתחזקות לקראת הגאולה
הקשר בין מלחמת ששת הימים לקץ 1290 של דניאל
רמז נפלא לשנת תשע"ו בעמודי הספר תורה
סוד הפילים והיתוש שנכנס בחוטם של טיטוס והקשר לשנת תשע"ו
יעלו עשבים בלחיך עד שנת תשע"ו
פרשת נצבים ומצות מילה והקשר לשנת תשע"ו
אובמה מחבר שור לחמור בהסכם עם איראן
פסוקי "עד מתי" בתנ"ך מרמזים על שנת תשע"ו
נבואת האדמו"ר רבי יענקל'ה מפשוורסק זצ"ל על ביאת המשיח בתשע"ו
ישעיהו הנביא ניבא שלפני הגאולה יפלו יחד השלטונות בדמשק ובמדינת ישראל
הסוד של קרן זוית והקשר לשנת תשע"ו
מאה שנים של תהליך גאולה כנגד מאה קולות של השופר
שנת תשע"ו מכוונת כנגד ספירת התפארת שהגאולה תלויה בה
עליית אורי אריאל להר הבית מקבילה לעליית אריאל שרון להר הבית
המשך השיעור הקודם וסוד הדואר שקשור לספירת היסוד ולשנת תשע"ו
צפייה לגאולה ביום הכיפורים תשע"ו ורמזים בפיוט ונתנה תוקף
גרממיא של אדום 300 נסיכיה, ורמז בשירת האזינו על שנת תשע"ו
האדמו"ר רבי יענקל'ה מפשוורסק בשם אליהו הנביא: משיח יבוא בתשע"ו

הקש 90 וסולמית
הקש 91 וסולמית
הקש 92 וסולמית
הקש 93 וסולמית
הקש 94 וסולמית
הקש 95 וסולמית
הקש 96 וסולמית
הקש 97 וסולמית
הקש 98 וסולמית
הקש 99 וסולמית
הקש 100 וסולמית
הקש 101 וסולמית
הקש 102 וסולמית
הקש 103 וסולמית
הקש 104 וסולמית
הקש 105 וסולמית
הקש 106 וסולמית
הקש 107 וסולמית
הקש 108 וסולמית
הקש 109 וסולמית
הקש 110 וסולמית
הקש 111 וסולמית
הקש 112 וסולמית
הקש 113 וסולמית
הקש 114 וסולמית
הקש 115 וסולמית
הקש 116 וסולמית
הקש 117 וסולמית
הקש 118 וסולמית
הקש 119 וסולמית
הקש 120 וסולמית
הקש 121 וסולמית
הקש 122 וסולמית
הקש 123 וסולמית
הקש 124 וסולמית
הקש 125 וסולמית
הקש 126 וסולמית
הקש 127 וסולמית
הקש 128 וסולמית
הקש 129 וסולמית

הקשר בין פגישת אובאמה והאפיפיור ביום כיפור להמתקת השטן ביום כיפור הסוד של מספר 4 שקשור לגאולה ולשנת 5776 התיקון בהר ציון שצריך להפוך את הצלב לבצל שמרמז על הצל של סוכת דוד המשך השיעור הקודם דברי הגר"ח סינאוואני זצ"ל שמלחמה בין רוסיה לסוריה היא אתחלתא דגאולה הקשר בין מצות הקהל ומגילת קהלת לגאולה בשנת תשע"ו מצות סוכה מגינה עלינו ממלחמת גוג ומגוג בסוכות תשע"ו סוכה ולולב פנימי ומקיף, ורמזים על קץ בהושענא רבא תשע"ו התפוררות השמאל במדינת ישראל ערב הגאולה ההתגרות בין רוסיה לאמריקה בסוכות תשע"ו תחילת מלחמת גוג ומגוג בענין השלוש שעות של מלחמת גוג ומגוג בהושענא רבא מה המסקנות לאחר שלא זכינו לגוג ומגוג בהושענא רבא תשע"ו המשך השיעור הקודם והסוד של חטא אדם הראשון האם יתכן שפוטין הוא גוג, והקשר של תובל קין ונעמה לשנת תשע"ו אבנר בן נר ורצפה בת איה קשורים לחיבור המשיחים והתקופה שלנו רמזים על גאולה בשנת תשע"ו סוף שלטון הערב רב צפוי להיות בחודש חשון החתול והעכבר בתבת נח והקשר לגאולה בשנת תשע"ו הסוד של עוג מלך הבשן והקשר לגאולה בשנת תשע"ו הקשר בין פרשת נח בחודש חשון לחנוכה ותהליך גאולה שיש ביניהם מה אומרים בחדשות בגן עדן והמשך השיעור הקודם הקץ של שנת ת"ח מוביל לשנת תשע"ו ודברים מהגר"מ שטרנבוך שליט"א המשך השיעור הקודם וסוד רחל מבכה על בניה הנה מה טוב ומה נעים מרמז על סוד היחוד והקשר לשנת תשע"ו הזהר על הריגת 5 צדיקים התקיים לאחר שנה והחשש מ"ג כסליו תשע"ו האותיות ר"ב והקשר לגאולה והמשך השיעור הקודם על הפיגוע בהר נוף המשך השיעור הקודם על שרש אותיות ר"ב דקירות הסכינים ברחובות נרמז בגמרא שכך יהיה לפני ביאת המשיח סודות הגאולה הנרמזים בפרשת וירא הנשים של ישמעאל עדישא ופטימא מרמזות על דאע"ש ופוטין הילולת המקובל רבי מרדכי שרעבי זצ"ל וסוד מפעל השזיפים בעליה לציון הרשב"י פתחון פה למיחלים לה' וסוד המאה צבעים בחמורו של המשיח על מחלוקת הצדיקים בדורינו אם לדחות את הגאולה המשך השיעור הקודם והקשר בין נישואין לאבלות הגאולה תתחיל מצפון קוריא ששם גלו עשרת השבטים הקשר בין צפון קוריא לרבנו הרש"ש ועשרת השבטים רבקה שנוולדה בסוריא מרמזת על גוג ומגוג שיתחיל שם, עוד דברים מגדולי ישראל פיגועי דעאש בצרפת הם תחילת מלחמת גוג ומגוג ועוד על הפיגוע בהר נוף הקשר של הכותל המערבי לשנת תשע"ו ולגאולה השלימה דברי הזהר על התנוצצות כוכבים 70 יום אחרי כ"ה אלול מתקיימים לעינינו

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

הרה"ג ר' יצחק יפונה שליט"א מבני ברק שמוציא עלונים להפיץ את קץ בעתה של תשע"ה ונבואת החפץ חיים וכל המסתעף הביא את העלונים למרן הגר"ח קניבסקי שליט"א שישב כמה דקות וקרא כל מילה ובסיום אמר

אתה יכול להפיץ והוסיף ושאל אם אין חשש מהפצת הדברים מצד חישוב קיצין וכדומה, והגר"ח ענה לו

אל תפחד. לכאורה זו ממש הסכמה ממרן הגר"ח שליט"א לעלוני סוד החשמל על הגאולה כי הוא מפרסם את אותם דברים

ניתן לשמוע את הרה"ג יצחק יפונה שליט"א מה שאמר לו הגר"ח שליט"א בקו בטלפון דלעיל שלוחה 1 – ואחר כך 5

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כַּדְבָרֵי הַזֶּהר בְּפִרְשַׁת נִשְׂא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיה מְגֻלֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רַבִּי יַעֲקֹב צֶמַח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְרָה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלָזֶה אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלֻמוֹד, וְלָכֵן "אֵינָנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֶרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בַּעַל הַגּוֹב"י עַל 'עַץ חַיִּים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הָעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְן הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלַמִּידֵי חֻכְמֵים שֶׁלֹּא לָמְדוּ קְבָלָה, וּמְעַנִּישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מדור גלגלים בתורה

תקציר גלגלים מתוך הספר 'משברי ים גלגל החוזר בתורה', שחיבר אחי הרה"ג ר' שמואל פיש שליט"א
בספר מתבארים באריכות מאות גלגלים בתורה. ניתן להשיג בטל: 036188995

חביב, מין ז', גדול.

[מכתבי הג"ר מרדכי גולדמן שליט"א]

הידיעות ההלכתיות הנחוצות להבנת הגלגל:

א. נסתפקנו לגבי קדימת מעלת חביב שהדין לברך עליו, מה הדין כאשר אדם מוציא את הרבים בברכת הנהנין ולפניהם ב' מאכלים וכל אחד יאכל משניהם, ואצל חלקם המאכל המתוק חביב ואילו לחלקם דווקא המאכל המלוח הוא החביב, על מה יבצע [את מה יאחז בברכתו. כי אי אפשר לאחוז שני מאכלים כאשר אחד מהם הוא פחות במעלתו מהאחר כי זה פוגם בברכתו וביטל דין קדימה בברכות]. האם נלך לפי המברך, או לפי רוב הציבור. [עיי' בספר משברי ים גלגל החוזר כרך א' סימן א' [ענף א' אות י"א] הוכחה מהתורה"ד ודחייה לזה].
וכעת מצאתי בצ"ח ברכות דף מ"א [ריש ע"ב] שכתב שכאשר אחד מוציא את חבירו יברך לפי החביב עליו, כי מאי אולמיה (=חוזקו) של השני יותר ממנו. אבל – מוסיף הצ"ח – באופן שלמאכל השני ישנה מעלה ודאית אף על גב שהיא בעוצמה פחותה ממעלת חביב, מכיון שהחביב אינו שווה לכולם ואילו המעלה האחרת כן שווה בכולם לכן היא הקודמת. (ומדגיש זאת הצ"ח שם ב' פעמים, גם לגבי מעלת מין ז' המוקדם בפסוק, וגם לגבי מעלת ברכה מבוררת = מג"ע א"ש. עיי"ש).

ב. מעלת חביב עדיפה לכ"ע על מעלת גדול וקודמת לה שיברכו תחילה על החביב.

ג. חביב כנגד שבעת המינים כאשר ברכת ב' המאכלים שווה, שיטת ר' יהודה במשנה שמין ז' קודם, אבל שיטת חכמים במשנה שהחביב קודם, וכך פסקו הרמב"ם וסיעתו. ולמען נוחות הקורא ציירנו את גלגלנו כשיטת הרמב"ם, אולם גם לשיטה החולקת ניתן לצייר אופנים אחרים.

ד. מעלת שבעת המינים עדיפה על מעלת גדול, ואין חולק בכך.

1

אם תחשוב על התמר שהוא משבעת המינים, הרי לרבנן (ולרמב"ם וסיעתו) חביב עדיף ממין ז', וכאן גם לראובן וגם לשמעון התפוח חביב מהתמר

לפני ראובן ושמעון מונחים חתיכות של תפוח תמר ואפרסק, וכל אחד יאכל משלושת המינים. יש הכרח מפני סיבה מסוימת ששמעון יוציא את ראובן בברכה.
האפרסק מעלתו שהוא גדול מכולם, והאחרים שוים בגודלם.
התמר מעלתו שהוא משבעת המינים.
סדר החביבות: אצל שמעון (המברך) – תפוח, תמר, אפרסק.
אצל ראובן (השומע) – אפרסק, תפוח, תמר.
על מה יברך.

ואם תשקול לברך על התפוח, הרי לאפרסק יש מעלת גדול ודאית ואילו החביבות שונה בינו לבין חבירו, והצ"ח פסק להקדים את המעלה הודאית.

4

והגלגל חוזר חלילה.

2

ואם תרצה לברך על האפרסק, הרי חביבותו שונה בין שניהם וממילא התמר עדיף שיש לו מעלת מין ז' ודאית (אע"פ שלרמב"ם מעלה זו פחותה ממעלת חביב), ומעלה זו עדיפה על מעלת גדול אע"ג שגם היא ודאית.

3

עיונים:

א. דברינו לא יכוננו לפמש"כ רב"ע פארסט שליט"א בפתחי הלכה שמעלת חביב היינו דווקא לחביב ביותר מכל הנמצאים כאן, וא"כ הגלגל בטל כי לתפוח אין מעלת חביב אצל ראובן. אבל כבר בארנו בכמה מקומות שדבריו הם דעת יחיד, והאחרונים נקטו שגם לחביב במקום השני יש מעלת חביב כנגד השלישי בחביבותו.

ב. לפי מ"ש הצ"ח מיושבת דעת המחזור ויטרי וסיעתו ממה שהקשו עליהם מגמ' מפורשת.

דהנה במחזורו [הל' סעודה סי' כ"ו] מביא מעשה רב מרבו (לא הוזכר במפורש שם הרב אך יש כמה הוכחות שכמעט ודאי שזהו רש"י) שכמה פעמים הקדים ברכת שהנ"ב על בשר חביב (ולפעמים על ביצים חביבות) לפני שברך על הלחם המוציא, ונימק שמפני החביבות מקדים ברכה זו. [אמנם צריך להדגיש שלמעשה נפסק כדעת הראשונים שברכה מבוררת עדיפה על מעלת חביב וזו העדיפות העליונה ולפי הסדר: המג"ע א"ש]. והובאה שיטה זו בכל בו הל' ברכת הפירות ובארחות חיים ובדרכי משה סי' קע"ז. וכמה אחרונים רוצים לבאר כך גם בדעת הרמב"ם.

והקשו עליהם מברכות דף ל"ט ע"א ששם היה מעשה שהגישו לפני תלמידי בר קפרא כרוב מבושל ובשר פרגיות, והאחד הוציא בברכתו את זולתו, וקדם וברך תחילה על הבשר שהנ"ב. והגמ' דנה הרי ברכת הפרי עדיפה וצריכה ליקדום, ומסיקה שגם המברך סבר שברכת בפה"א או בפה"ע קודמות לשהנ"ב אלא שהוא סבר שכרוב מבושל ברכתו ג"כ שהנ"ב ולכן הקדים את החביב. עיי"ש. והקשו האחרונים הרי למחזורו וסיעתו באמת חביב עדיף וצריך ליקדום אפי' אם ברכת הכרוב בפה"א והבשר הוא רק שהנ"ב.

ואליבא דהצ"ח הנ"ל מתורץ שמכיון שלשני חביב יותר הכרוב ולו חביב יותר בשר הפרגיות (כדאיתא התם בגמ'), ממילא צריך להכריע לפי המעלה הודאית שיש לכרוב (שברכתו מבוררת בפה"א) אע"פ שהיא נמוכה ופחותה יותר. ולכן הוצרכה הגמ' לאוקמי שסבר שברכת כרוב מבושל היא שהנ"ב. [הצ"ח כתב את כל מהלך זה על תוס', והוספתנו ליישב למעשה את המחזורו והרמב"ם].

ג. נתעוררתי לדון על אופן שהמעלה הנוספת היא מסופקת ואינה ודאית, וכגון בצירור שציירתי כאשר רק ספק אם האפרסק גדול מהתפוח ומהתמר וספק שהוא שוה להם.

ובזה לכא' תלוי במה שהובא לדון בס' משברי ים ח"ז (על כללי המצוות) סימן י"א אות ה'. שלסברת הגר"א גנחובסקי זצ"ל אומרים תמיד אין ספק מוציא מידי ודאי, וממילא אין צד שהאפרסק יקדם לתפוח אלא המברך יקדים לפי חביבותו. ואילו לפי המהלך שדנתי שם להשוות תמיד את ראובן ושמעון, ממילא כאן מכיון שספק שצריך להקדים את הפרי שחביב לשני (האפרסק) [דילמא גדול הוא] ספק ששנים בגדלם ויקדים לפי חביבות המברך א"כ שוים הם ומה שירצו יעשו. ואפשר גם לדון צד חדש נוסף שמתחשבים לצרף את כל המעלות יחדיו. ולפי"ז שם בסי' י"א באופן השני שראובן ושמעון שוים בדרגה הפחותה וספק שיש לראובן מעלה חשובה, אז נכריע להקדים את ראובן כי מעמדו בסך הכל גבוה יותר. ואליבא דצד זה בצירורנו לאפרסק יש חשיבות יתירה בסך הכל, כי הספק גדול מצטרף לודאי חביבות, וממילא יצטרך להקדים את האפרסק לתפוח והגלגל ימשיך להתגלגל.

והוכחתי בעיקר הנידון כמה ראיות דלא כגרא"ג זצ"ל חדא מהמשנה ברורה סי' רי"א בשעה"צ סק"ה שמסתפק באין ברכותיהם שוות על מעלת שלם כנגד חביב, האם שלם הוי בראש המעלות (כשיטת הדה"ח) ועדיף על חביב ומין ז', או שהוא רק שלישי במעלות וחביב או מין ז' קודמים לשלם. ונשאר המשנ"ב שצריך עיון למעשה. עכ"ד. ואמאי לא הכריע כגרא"ג שהחביב הרי ודאי יש לו מעלה כאן (שהוא קודם כאן באב"ש לגבי מין ז') ואילו השלם

או שהוא לבסוף או שהוא המעולה מכולם, ונטען לשלם אסממ"ו [וכמו שציירתי שם בריש אות ה' את נידון ג'], ולכאו' מוכח מהשעה"צ כשיטתי דלא אמרינן בזה אסממ"ו.

ועוד הוכחתי משו"ת תורה לשמה תשובה ס"ו שלא סבר לומר אסממ"ו. שבסוף התשובה כתב להקדים ברכת אשר יצר מטעם שיש סוברים שהיא תדירה. וגם בתחילתה צידד בהו"א להקדים ברכת מעין ג' מפני שלהרבה ראשונים היא מדאו' (ואע"ג שפלוגתא היא כמו שהביא שם, לא סבר שאומרים אסממ"ו).

והוכחתי עוד מהארצה"ח [ריש סי' כ"ה] שמבאר טעם הקדמת ציצית לתפילין, דאע"ג שמצות תפילין מקודשת טפי מ"מ הציצית תדירה בב' אופנים: חדא שנוהגת בשבת ויו"ט. ועוד שנוהגת מספק גם בלילה כשלוש כסות יום. עכ"ד. ומשמע שכל טעם הוי סיבה בפנ"ע להקדים את הציצית מטעם תדיר. ולכאו' הרי הטעם של לילה הוא רק ספק, וא"כ אפילו אם בתדיר כנגד מקודש נפסוק להקדים את התדיר אבל כאן הוי רק ספק תדיר. וא"כ חזינן מהארצה"ח שאין אומרים א"ס מוציא מידי ודאי. והגר"ש פיש שליט"א רצה לדחות את ב' ההוכחות האחרונות (מהתורה ומהארצות החיים) דשאני ספק בסברא מאשר ספק שנובע ממחלוקת הפוסקים שא"א לומר לו להתאחר. אבל לענ"ד בנידוננו א"א לחלק כך (וגם הוא הרי הוכיח [שם בסי' י"א] מרעק"א סי' תפ"ט דלא כגרא"ג והנידון בספה"ע שהיא ס' דאורייתא זהו מטעם פלוגתת הפוסקים ובכ"ז טען שאם נוקטים אסממ"ו היה צריך להתאחר עם ספה"ע).

ועוד יש להוכיח מהשע"ת סי' כ"ה סק"א שספק מצוה חשובה עדיפא, וגם הפת"ש [יו"ד רפ"ה] מסתפק בכך. ד. אע"ג שהצל"ח שם כתב שמעלת מאכל המזין מכיון שלא הזכרה בדברי התנאים לכן לא הכריעה כנגד החביבות של המברך, פשוט דהיינו דווקא לתלמידי בר קפרא. אבל בימינו כל מה שהוזכר בפוסקים הוי מעלה, וגם מעלת גדול וכי"ב יכולה להכריע.
לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<file:///D:/Users/rav%20fich/Desktop/HebrewBooks.org%20Home%20Page.html>

קישור להורדת ספר על גאולה בתשע"ו מאת כי לה' המלוכה
www.sod1820.org/sod.pdf

שיעור על מרן רבי עובדיה יוסף זצ"ל שהיה משיח בן יוסף
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iMjdmNGxHVWRZY3M/view?usp=sharing>

2 שיעורים בישיבת דרך ה' על גילויים חדשים בענין קץ הגאולה והבנה בענין השתלשלות העולמות

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iU1p1MzAtTkJ4NGM/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ieF84WWhpWG01MGs/view?usp=sharing>
שיעור בכולל ללימוד סידור הרש"ש בענין סוד עולמות בי"ע תחתונים
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iVzEtX2hNdko0UDg/view?usp=sharing>

לחץ כאן להורדה ללא תשלום של ספר סוד החשמל קץ הגאולה 1135 עמודים המהדורה החדשה
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iek1jWDJYdTVJUjA/view?usp=sharing>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל לשנים תש"ע - תשע"ג
<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1722>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ד
<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ה
<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

יסודות הגאולה 29 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL768C2EA3BC5678C6>

קישורים לשבעה עשר שיעורים בקבר דוד המלך:

<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iM3ZiZ3hWdzU0cWM/edit?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iMFp6TXBrMU1XbUk/edit?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iUXNWSjBQbmtNWGs/edit?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iWGU0WkpNQVYtV2s/edit?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iR0VSNVdhcW5PWkE/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZHN1OUtSaHlvWFE/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ibFJDMVB2QU5Hd1k/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZjMa01aMENMeGM/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZjZGY3dPUMQydlk/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iZS1BekFNNG4xRGc/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iTmRIQkh5MzRtV0E/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11ibXNMQTctLWQ5clk/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iV2I3VVBXaDhzRms/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11idEY4Nk93YzBXOFE/view?usp=sharing>
<https://drive.google.com/file/d/0B5g5K6Iej11iTnoyekRveWV5S00/view?usp=sharing>
https://drive.google.com/file/d/0B_XwtW-OvSn4M1RBMG5xa05UU0E/view?usp=sharing
https://drive.google.com/file/d/0B_XwtW-OvSn4MEF3dkI5ZXJGZms/view?usp=sharing

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il טל: 0573109982